

кътъ. — Но още по-чудно ми е, отде знаешъ, че моятъ другаръ е миналъ тука преди три часа?

— Ти имашъ очи, но не виждашъ нищо, — отговорилъ съ насмѣшка арабинътъ. — Гледай мѣстото, дето сж почивали твоятъ другаръ и камила подъ сѣнката на тая голѣма палма. Сѣнката на палмата е като стрелата на часовника. Три часа сж се изминали докато сѣнката се е премѣстила отъ мѣстото, дето тѣ сж почивали, до тука, дете е сега. Разбра ли, приятелю?

— Разбрахъ.

— Хайде, бързай сега по пѣтя за Дамаскъ. Тамъ ще намѣришъ твоя приятелъ!

Като казалъ това, арабинътъ си заминалъ, а пѣтникътъ още вечерята настигналъ своя другаръ.



ЦИГАНИНЪ И ЦИГАНЧЕ

НАРОДНА СМѢШКА

Циганчето плачело. Баща му го раздумвалъ: „Мълчи, сине плачливи, ще ти купя яйчице. Ще го сложимъ въ полога. Ще ни стане пиленце, пиленцето — кокошка. Тя ще снесе яйчица. Ще отвѣдимъ пѣтлета. Ще ги носимъ на пазаръ. Магаричка ще купимъ. Ще ни роди магаре, мѣничко и сивичко, като тебъ ревливичко!“

Засмѣло се момчето.

— А-хъ, тате! Живъ да си! Азъ ще си го възседна и ще ида съсъ него у бабини на гости.

— Какъ ще идешъ, бре глупчо, ще му счупишъ грѣб-нака! — викналъ Манго сърдито и момчето ударилъ. Рев-наль синътъ, заплакалъ, а бащата добавилъ:

— Затуй Господъ не дава на глупцитъ магаре!